

[Waldorff]

denne henvendelse? Det står i virkeligheden åbent. At man nedsætter en kommission, kan betyde flere ting. Det kan betyde, at her finder man den udvej, som man skal finde, fordi man er under pres fra nogle folkelige bevægelser, og det kan betyde, at man mener det alvorligt. Jeg ville godt have, hvis ministeren ville uddybe: hvilke konkrete muligheder har kommissionen for at sikre, at regeringens henvendelse forstås som et krav om lukning af Barsebäck?

Steffensen (KrF):

Den debat, vi fører her i dag, er jo ikke en debat om for eller imod atomkraft. Det er heller ikke en debat om, hvorvidt Barsebäck skal lukkes eller ej, for den beslutning er jo et rent svensk anliggende.

Det hindrer ikke, at vi her i folketinget kan give vor mening til kende angående Barsebäck, og det bliver jo heller ikke forsømt, må man nok sige. Kristeligt folkeparti mener, som vi har givet udtryk for det tidligere ved debatter om Barsebäck, at Barsebäckværket er yderst uheldigt placeret, idet der inden for en radius af 30 km bor mere end 2 millioner mennesker. Det er helt utroligt, at man dér har placeret et værk af den karakter. Men desværre gav den danske regering jo i 1974 sit samtykke til, at værket blev sat i kraft. De mange protester, der nu kommer vedrørende værkets virke, sådan som det ligger nu, kunne man have ønsket havde været ført stærkere frem dengang.

Kristeligt folkeparti er tilfreds med ministerens redegørelse her i dag, men det hindrer ikke, at der er en række spørgsmål, som allerede har været berørt af tidligere ordførere, som vi gerne vil sætte fokus på. Ved debatten her den 23. januar 1980 henlede jeg den daværende miljøminister Ivar Nørgaards opmærksomhed på varslingstiden i tilfælde af uheld. Nu har vi hørt noget om, og det står også i ministerens redegørelse, at det er ret så teoretisk, at et uheld af den værste tænkelige karakter kan finde sted, og det er da udmærket, hvis det er rigtigt. Vi hørte noget om, at det ville være nærmest utænkeligt, og lad os håbe på, at det er rigtigt. Men det skal ikke hindre, at vi sørger for, at vi har et rimeligt og ordentligt beredskabsværn i givet fald. Vi vil gerne her i dag henlede ministerens opmærksomhed på, at vi stadig gerne

ser, at beredskabsplanen følges op og føres å jour i forhold til udviklingen i øvrigt.

Der står ikke meget i ministerens redegørelse om beredskabsproblemet i øvrigt, og det forstår vi godt, for det er jo ikke det, der principielt er til debat her, men der er grund til at nævne, at hvis et uheld af en eller anden størrelsesorden skulle finde sted, så er der jo et kolossalt problem med hensyn til evakuering af så mange mennesker. Hvad i alverden skal man gøre, hvis over 700.000 mennesker skal evakueres inden for kort tid? Vi ved nok, at civilforsvaret skal træde til, men jeg spørger ministeren her i dag: kan man regne med, at civilforsvaret har kapacitet dertil?

Vi mener nok, at der er grund til at se nærmere på alle disse mange tal og analyser, som findes i ministerens redegørelse vedrørende beredskabsplanen. Selv om vi må håbe, at de oplysninger, som fremkommer i dag, er rigtige, og at det nærmest er teoretisk; at der skulle kunne ske noget uheld, der har den karakter, som man kan frygte, så forhindrer det ikke, mener vi, at vi til hver en tid sørger for, at beredskabsplanen er i forsvarlig stand.

Vi er tilfredse med ministerens henvendelse til den svenske regering i henhold til den nordiske miljøkonvention, og vi vil føje til, at ligesom de svenske og danske energimyndigheder arbejdede tæt sammen, inden Barsebäckværket blev bygget, må det være en selvfølge, at man fortsat arbejder snævert sammen om de problemer, som man på begge sider af sundet erkender kan være omkring dette værks fortsatte virke. Derfor vil vi opmuntre ministeren til at følge det arbejde op, som han lægger op til i brevet til den svenske regering.

Annelise Gottfredsen (KF):

Min kollega hr. Ole Bernt Henriksen kom i sin redegørelse, som jeg fuldt ud kan tilslutte mig, ind på det besynderlige i, at man ikke har taget risiciene ved andre energiformer i betragtning på samme indgående måde, som man har gjort det ved atomkraftværket i Barsebäck. Hr. Ole Bernt Henriksen nævnte spørgsmålet om ildstorme. Jeg vil gerne konkretisere dette en smule nærmere. Jeg vil henvise til et spørgsmål, der blev stillet den 8. februar 1980 i energiudvalget, og som blev